

PIOTR SZCZUR

Urodzony w 1987 r. w Jaśle. Absolwent Liceum Plastycznego im. T. Brzozowskiego w Krośnie. W latach 2007–2010 studiował w PWSZ im. J. Grodka w Sanoku na kierunku edukacja artystyczna. Dyplom z malarstwa w pracowni prof. S. Białogłowicza w 2010 r. W latach 2010–2013 kontynuował studia na Wydziale Artystycznym lubelskiego UMCS, uzyskując dyplom z malarstwa w pracowni dr hab. M. Drzewińskiego. Obecnie mieszka i pracuje w Krakowie. Mocno związany ze środowiskiem sanockich malarzy.

Wybrane wystawy:

- PO(RÓZ)SZAROŚĆ, BAZAR SZTUKI, Sanok, 2010
- UKRYTE, Sanok, 2011
- TOGETHER, UMCS WA, Lublin, 2011
- WYSTAWA FILMOWA, BAZAR SZTUKI, Sanok, 2011
- MAL-ARS-TWO, GALERIA II PIĘTRO, Zamość, 2011
- OCZEKIWANIE, Dworzec Główny, Sanok, 2012
- OBRAZY NA ZAMÓWIENIE, GALERIA U FOTOGRAFA, Lublin, 2012
- NO BUDGET SHOW 4, MOCAK, Kraków, 2012
- PODAJ DALEJ, UMCS WA, Lublin, 2013
- SZCZEPKOWSKI–STABRTŁA–SZCZUR, SALON WYSTAWOWY MARCHAND, DESA UNICUM, Warszawa, 2013

foto. Wojciech Kubicki

PIOTR SZCZUR

XIV

Sopocki
Dom
Aukcyjny

ARTYSTY
ZNAJĄ
MONEY

cena: 10 zł
(w tym 5 % VAT)

ISBN 978-83-64192-31-9

Sopocki
Dom
Aukcyjny

Sopocki Dom Aukcyjny J. Kucharski i wspólnicy s. j.
ul. Bohaterów Monte Cassino 43 • 81-768 Sopot
sopot@sda.pl • sda.pl

Wszyscy pozostajemy w drodze, w bezustannym ruchu, w kondycji liminalnej – wiecznym balansowaniu na granicy światła i cienia. Paradoksalnie, jedynym trwałym elementem naszej rzeczywistości jest właśnie zmiana, trans-formacja, meta-morfoza. I tylko od nas samych zależy, czy taki stan rzeczy przyjmujemy jako swoisty wyrok, czy też – o wiele roztropniej – uznamy, iż każda włóczęga, każda tuczka prowadzi ku iluminacji, a przynajmniej ku samopoznaniu.

Prezentowany cykl obrazów autorstwa Piotra Szczura stanowi niezwykle osobistą i inteligentnie skonstruowaną interpretację szczególnego rodzaju Drogi. Otóż, traktować można tę serię płócien jako współczesną, na wskroś oryginalną wersję Via Crucis, tudzież Via Dolorosa. Temat ów, popularny w sakralnej ikonografii Zachodu – po dekrete Klemensa XII zwyczajowo piktorialnie „rozpisywany” na czternaście osobnych Stacji – jest reminiscencją wędrówek do Ziemi Świętej, odbywanych onegdaj nie tylko w symbolicznej ale i w geograficznej, „realnej” przestrzeni. (Czymże jest „realność”?) Nieczęsto Via Crucis opowiadana była językiem malarstwa przez najznakomitszych mistrzów swych epok. Jakkolwiek, pozytywny wyjątek stanowić może na przykład ta oddana pędzlem Giovanniego Domenico Tiepolo, znajdująca się w weneckim kościele San Polo (1747–1749). Trzysta lat później Via Dolorosa autorstwa samegoż Henri Matisse’a znajdzie godne miejsce w kaplicy Saint-Marie du Rosaire w Vence (1947). W podobnym czasie własne redakcje tematu – choć tym razem uformowane w trójwymiarze ceramiki – tworzyć będzie Lucio Fontana (1947–1957). W tym kontekście wypada też wspomnieć o Stations of the Cross, pięknych, zupełnie wyczynionych z dosłowności, semi-abstrakcyjnych, czarno-białych płótnach Barnetta Newmana (1958–1966).

Dosłowności unika też w swojej narracji Piotr Szczur. Jego modus creandi przywodzić może raczej na myśl strategię przyjętą przez Warhola w cyklu Ostatnich Wieczerni z późnych lat 80. Mam na względzie zwłaszcza The Last Supper. Dove (1986), gdzie firmowe logo – pozornie jedynie banalne emblematy współczesności – stanowią de facto metaforę Trójcy Świętej. Nie jest to jednak tak klarowne przy pierwszym, pobieżnym odczycie dzieła. Podobnie też rzecz się ma np. z płótnem Piotra Szczura opatrzonym tytułem Pamiętka. Nie od razu dostrzeżemy w młodej blondynce siedzącej przed osobliwie zaciemnionym monitorem komputera Weronikę. I nie od razu zrozumiemy, że skrawek materiału trzymany w jej dłoniach stanie się za moment Veraiconem (icona vera) – obrazem Prawdy. Intymna scena Wstydu ukazująca pogrążonego w smutku mężczyznę – jakże pysznie jego cień snuje się w tle dotykając niedotykalnego, obrazu wyprojektowanych pragnień – oznaczać może wszakże nowe „obnażenie z szat”.

Dziś obnażamy się prawdziwie nie tyleż zdejmując ubranie, ile zdejmując maskę sztucznego zadowolenia i konwenansów; jesteśmy nady dopiero w rozmowach z przyjaciółmi i podczas terapeutycznych sesji. A cierpienie uzewnętrznione czyni nas bardziej ludzkimi i świętymi zarazem. Res sacra miser – pisał Seneka.

Strategia zaadaptowana przez artystę każe nam myśleć o wspaniałych, niedoścignionych płótnach Caravaggia, który dobrze rozumiał, że ułomność jest częścią wielkości, że Sacrum nie istnieje bez sfery Profanum, a każdy Upadek oznaczać może zarazem nowy Początek. Tu jednak silne barokowe chiaroscuro utkane z ciepłego światła świec, zastępuje mocny światłocien współczesności – elektryczne światło lamp, latarii i monitorów. W tak silnym, punktowym nieraz blasku uwydatnia się intymny charakter opowiadanych scen. Intymność jest zresztą hasłem-kluczem tych wzruszających obrazów. Podobną odnależć możemy w dość autotematycznym oeuvre Łukasza Korolkiewicza, czy też Catherine Murphy (vide zwłaszcza Pendant, 2005). Podobną znamionują również rozdzierające sceny u Francisa Bacona. (Najbardziej bodaj Baconowskim obrazem na prezentowanej wystawie jest Posłuszeństwo, odnoszące się symbolicznie do ukrzyżowania – Stacja XI). W Upadku artysta ukazuje siebie samego w czynności nie tylko intymnej, ale i wręcz w jakiś sposób upokarzającej. (Taka jest ludzka fizyczność; bezwzględna i wciąż przypominająca o tym, że jesteśmy nie tylko z ducha, ale i z materii...) Kłębiącą się, dziką i soczystą zieleń tła interpretować możemy jako metaforę podświadomości, egoistycznego, zwierzęcego Id. Wolno nam jednak zobaczyć w niej symbol nadziei, Nowego, które zabliznia każdą ranę, koi każdą traumę. (Ta sama zieleń pojawia się przecież i w obrazie Ogród).

Jednym z najbardziej intrygujących płócien jest z pewnością Odpoczynek będący jednocześnie Pierwszym Upadkiem. Upadkiem Chrystusa, upadkiem do cna zmęczonego artysty (znów autoportret), wreszcie chyba także – upadkiem pewnej Idei albo też kulturowej formacji. To ostatnie sugeruje mi silnie napis „modernism” na koszulce przedstawionej postaci. Co więcej, dostrzegam tu pokrewieństwo semantyczne z obrazem wybitnego brytyjskiego artysty, Geda Quinna – Melancholia Simplex (2012). Prezentowane obrazy są jednak, wbrew wszelkim pozorom, w dużej mierze także radosne; nie pozostawiają odbiorcy w stanie melancholii i zwątpienia. Są uczta, którą należy smakować powoli i z godnością; tak, by dostrzec logikę Drogi, która łączy światło i cień, która włącza Człowieka w porządek Absolutu.

Małgorzata Sępnik

WYSTAWA POŁĄCZONA ZE SPRZEDAŻĄ
13 CZERWCA - 4 LIPCA 2014

WARSZAWA | SOPOCKI DOM AUKCYJNY | NOWY ŚWIAT 54/56

PIOTR SZCZUR

XIV

Sopocki
Dom
Aukcyjny

SDA.PL | TEL. 603 949 004 | (22) 828 96 98 | WARSZAWA@SDA.PL

1

Ogród, 2013

olej, płótno, 120 x 80 cm

2 ————— 3

Sugestia, 2013

olej, płótno, 120 x 80 cm

2

3

Odpoczynek, 2013

olej, płótno, 120 x 80 cm

4 ————— 5

Spotkanie, 2014

olej, płótno, 120 x 80 cm

4

5

Szymon, 2013
olej, płótno, 120 x 80 cm

6 ————— 7

Pamiętka, 2013
olej, płótno, 120 x 80 cm

6

7

Upadek, 2013

olej, płótno, 120 x 80 cm

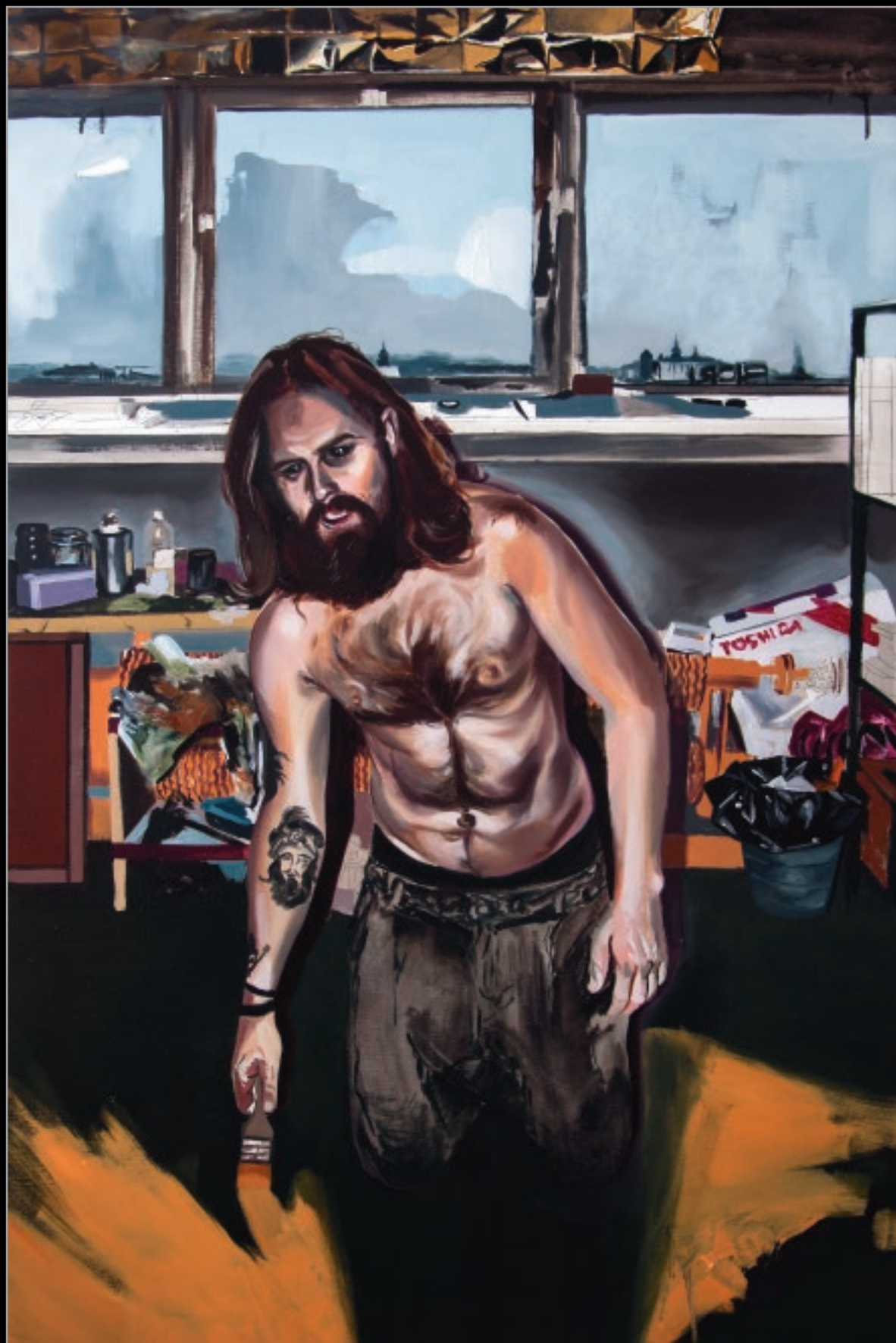
8 ————— 9

Niewiasty, 2014

olej, płótno, 120 x 80 cm

8

9

Pasja, 2014

olej, płótno, 120 x 80 cm

10 ————— 11

Wstyd, 2014

olej, płótno, 120 x 80 cm

10

11 Postuszeństwo, 2013
olej, płótno, 120 x 80 cm

12 ————— 13

Zejście, 2014
olej, płótno, 120 x 80 cm **12**

13 Zdjęcie z krzyża, 2014
olej, płótno, 120 x 80 cm

14 ————— 15

XIV, 2014
olej, płótno, 120 x 80 cm **14**

TOMASZ TAJAK | MALARSTWO | 10 CZERWCA 2014 | GODZ. 18
KRAKÓW | ANTYKWARIAT AB | I PIĘTRO | RYNEK GŁÓWNY 43

opracowanie katalogu i przygotowanie wystawy: Iwona Pleskot ■ Marcin Krajewski
projekt katalogu, skład i prepress: **aiart** AIART Adam Łuczak ■ www.aiart.pl

Sopocki
Dom
Aukcyjny
ANTYKI
ZŁACZKI
MONETY

Sopot
Salon Sztuki Dawnej

ul. Boh. Monte Cassino 43
81 - 768 Sopot

tel. (058) 550 16 05
sopot@sda.pl

Sopot
Salon Sztuki Nowoczesnej

ul. Boh. Monte Cassino 43
81 - 768 Sopot

tel. (058) 551 22 89
modern@sda.pl

Galeria Gdańsk

ul. Długa 67/68
80 - 831 Gdańsk

tel. (058) 301 05 54
gdańsk@sda.pl

Galeria Warszawa

ul. Nowy Świat 54/56
00 - 363 Warszawa

tel. (022) 828 96 98
warszawa@sda.pl

Galeria Kraków

Rynek Główny 45
31 - 017 Kraków

tel. (012) 429 12 17
krakow@sda.pl